

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloquia, Et
Cavillationes**

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Nomine Sacramenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

ras deprauent, nec, vt ante ipsos intellexerunt, qui sacras literas tractauerunt, intelligent. Et suum vnuusquisque priuatum & deprauatum sensum & iudicium ipsissimum esse Dei verbum & scripturarum sensum protestetur. Alibi,

De Nominе Sacramenti.

- R**Ecentem esse Sacramenti appellationem. *Lu-*
 18. *ther. de Captivit. Babylon. cap. de Ordine. Kemnit. & alij.*
Quidinde? dūmodo congrua, & reb° iphis consentanea?
19. *Veteres non fuisse vlos vocabulo Sacramenti. Cum eo frequenter vtatur, B. Augustinus, nec recens nec vulgaris auctor. Et quidem recentem esse nominis appellationem, quid prohibet? An rebus non mutatis, nouis vti nō licet vocabulis?* *Epist. 118. & lib.*
2. de doct. Chriſto
cap. 3. lib. 2. con.
Parmen. cap. 13.
20. *Primūm fuisse Augustinum, qui Sacramenti vocabulum latius quam ad Eucharistiam & Aquam extenderit, Kemn.* *in 2. p. r. Exam. pag. 6.* *Cum eadem pagina, & Tertullianum & Tertull. contra Cyprianum idem scribat tribuisse Vnctioni, nisi quod aut libros Marcion. Et de eorum non esse gnitos, aut de vntione intelligendos arbitretur Resur. carn.* *Cyprian. de Abolut. ped. Et de olocis Sacramenti vtitur vocabulo, lib. 2. epist. 1. & 3. ad Ceciliū. perib. Cardinal. & lib. 4. epist. 7. ad Magnum. Idem Hier. in cap. 44. Ezech.*
21. *Non valdērixandum de Nominе vel Numero Sacra-*
mentorum, dummodò res ipsæ seruentur & explicitur. Kemn.
pag 3. & 10. Cum vix hoc dicto, subiiciat. Peregrinas opiniones &
corruptelas, quas sub titulo Sacramentorum Pontificij rebus illis affixe-
runt, non posse solidè & perspicuè refutari, nisi operculum illud (Sacra-
menti vocabulum) tollatur: An non laborandum vt errores
tollantur & corruptelæ? An rixantur, dum non rixandum esse
vociferantur?
22. *Rursum, non esse instituendam, inquit Kemnitius,*
logomachian de nomine Sacramenti cum Pontificiis; Cum pau-
lo post, pagina 11. subiungat, Non esse otiosam logomachian, sed
necessa-

Millesexcenti Errores,

necessarium certamen & disputationem, ed quod in res ipsas multa accessoria, peregrina, falsa, & impia occasione vocabuli Sacramenti, sint inuecta: Hæc quomodo cohærent?

23. Denique non esse rixandum vel laborandum, inquit Kemnit. de Nomine vel Numero Sacmentorum, dummodo res ipsæ seruentur & explicentur; Cum statim subdat, Non sine causa Pontificios tam pertinaciter pro afferendo nomine & numero Sacra- mentorum dimicare. Et nos addimus, Nec ipsos è diuerso sine causa tam pertinaciter contrà omnes Scholasticos & Pontificios, de iisdem è medio tollendis, dimicare: Quomodo ergò non est laborandum & dimicandum, cum vtrinque tanta contenti- onelaboretur & dimicetur?

24. Optandum esse nunquam à Germanis receptum esse Sacramenti vocabulum. Zwing. de ver. & fals. relig. At cur obse- cro, non debuit recipi à Germanis, quod ab omnibus aliis rece- ptum fuit Christianis populis? An magis optandum, nunquam à Germanis receptum esse Zwingium Sacmentarium, quam Sacramenti vocabulum?

25. Veteres non fuisse vehementer sollicitos de vocabulis, maximè de vocabulo Sacramenti, proinde de eo non esse tan- topere disceptandum. Cur ergò tantopere disceptant, cum nul- la apud Pontificios de eo unquam fuerit disceptatio? Quam au- tem veteres de vocabulis fuerint solliciti, vel solum demonstrat vocabulum *Homousion*, propter quod tota propemodum euer- sa fuit Ecclesia: unde B. Hieron. ex verbis malè prolatis na- scitur (inquit) hæresis, quam etiam ob causam, suos præcipue scripsit retractationum libros Augustinus.

26. Postremò non esse multum rixandum, aiunt, de voca- bulis dummodò res ipsæ seruentur. Cum vel hanc solam ob causam, vel potius fraudem, de iis non esse laborandum vel ri- xandum prætexant, vt ea occasione res ipsas è medio tollant, hac enim arte usi sunt hactenus vocabulo ECCLÆSIAE CA- THOLICÆ, quod ex Symbolis sustulerunt, & Christianam substituerunt, vt ea occasione Catholicam obscurent & oblite- rent,

rent, suam verò, quæ Catholica nunquam fuit, Christianam esse simplicibus persuadeant; quam quidem fraudem si vitio illis obiicias, parum esse rixandum de vocabulo, respondent, rem ipsam non minus explicari per Christianam quam per Catholicam, cum nulla sit vel esse possit verè Catholica, nisi eadem sit & Christiana. Quasi vicissim vlla sit, vel esse possit verè Christiana, nisi eadem sit & Catholica? Aut quasi symbola & Cōcilia Catholicam posuissent, nisi vim & energiam vocabulo inesse perspexissent. Christianam scripturarum prætextu iactare qui quis Pseudochristianus, Catholicam verò probare nullus potest, nisi Catholicus. Ut suo dicemus loco.

27. Sacramenti vocabulum, in ea significatione qua utuntur Pontificij, esse *agraphon*, nusquam sacris literis expressum, proindè tantopere nec curandum, nec vrgendum. *Kemnitius*. Facilè persuaserint latina non legi in græcis codicibus vocabula, in latinis alioquin legi. *Epistola ad Ephes.* testis est, in qua hæc leguntur verba, *Sacramentum hoc (matrimonium) magnum, est in Christo et Ecclesia*. Quod si etiam expressum nusquam extaret, non idèò reiicienda sunt vocabula, quia sacris literis non sunt expressa, dummodo iis consentanea, & res ipsas exprimentia.

28. Non licere uti vocabulis in rebus diuinis, quibus uti Deus ipse non præcepit, cuiusmodi sit vocabulum Sacramenti. *Calum. lib. 4. Instit. cap. 14.* Cum ipsi passim eadem Sacra menta appellant signa, sigilla, symbola, tesseras, signacula, sphragidas, &c. Deindè, si non rectè utimur vocabulis, verbo DEI non expressis, non rectè ergo utimur vocabulis, *Vsiæ, Hypostasis, Essentiæ, Personæ, Trinitatis, & similibus*, nullibi sacris literis expressis? sine quibus tamen nec ipsæ rectè intelliguntur sacra literæ?

29. Fanaticos esse Carolstadium & Zwingianos, quod autument, idcirco non esse vtendum vocabulo Sacramenti quia *agraphon*. *Luth. cont. Carolstad. et Cœlest. Prophet.* Cum ipse idem prior reiecerit in libr. de Capt. Babyl. ann. 20. Et de Abrog.

Millesexcenti Errores,

Miss. Quam etiam ob causam Philip. in Loc. ann. 20. & 21. si-
gna potius & *sphragidas* seu sigilla appellanda censuit , quām
Sacramenta, licet hanc eandem suam opinionem denuō muta-
uerit, in Loc. ann. 31.

30. Rectē usurpari vocabulum Sacramēti, propterea quod
usurpatio eius in Scripturis sacris non prohibeatur. *Idem Luth.*
loc. cit. Quasi hæc sit usurpationis propria ratio? Cur ergo non
vtimur Arrianorum vel aliorum hæreticorum vocabulis, cum
nec ipsa prohibeantur? Itaque non idē rectē usurpantur voca-
bula, quia non prohibentur, sed quia contra sanam doctrinam
fidei nihil complectuntur. Nemo autem nouit rectius, quibus
fine periculo sanæ doctrinæ vtendum sit vocabulis, quām quæ
suprà petram fundata est Christi Ecclesia, quæ Sacramenti vo-
cem, ut propriè dictam, de septem signis seu Sacrementis, legiti-
mos sensu & usu recepit & tradidit.

31. Res aliorum Sacmentorum, Confirmationis putā,
Poenitentiæ, Ordinis, Matrimonij & Extremæ vñctionis, nec di-
gniūs, nec rectiūs illustrari, quām si secundum scripturæ senten-
tiām , nudè & simpliciter tractentur & explicentur, quod fieri
æquè commodè possit, quantumuis Sacra-
menta non appellen-
tur. *Kemnit. pag. 11.* Cur ergò Aquam suam & Cœnam Sacra-
menti appellatione dignantur? an & hæc sine nominis appella-
tione nudè & simpliciter tractari possunt & explicari? Et qui-
dem, si res illæ æquè commodè tractari possent, tractatæ vtique
hastenus fuissent, maximè à Scholasticis, quirebus magis, quā
rerum mouentur & delectantur vocabulis & etymologiis.

De Numero Sacmentorum.

32. **N**ON esse septem Sacra-
menta. Mira cæcitas:
septem esse negant, quod omnes concorditer Scho-
la affirmat & Ecclesia; Pauciora vero affirman, quod
nullæ